

Tak ty ses vrátil

Hana Zagorová

Tak ty ses vrátil přece jenom zpátky.
Ani se neptáš, jestli radost mám.
Mezitím život prošel tam a zpátky,
pokud si na něj vzpomínám.

Řekl jsi, přijdu hned, je přece neděle
a ty máš z mechu dlaň a nic se neděje.
Jen budík tiše tikal, když jsi tohle říkal.
Oknem vyletěla za tou větou včela.

A ty ses vrátil přeci jenom zpátky
a našel dvéře zavřené.
A místo klíčů pod zadními vrátky,
pohádky mládí složené,
perličky na šňůrce pečlivě schované,
sotva kdo objeví, sotva kdo dostane.

Jen zvonek u mých dveří pořád ještě věří,
že se jako loni jednou rozezvoní.

A ty ses vrátil přeci jenom zpátky,
rytíř bez bázně, bez hany.
On každý román, dlouhý nebo krátký,
poslední list má popsany.

Řekl jsi, přijdu hned, je přece neděle
a ty máš z mechu dlaň a nic se neděje.
Tak proč pořád jen stojíš?
Proč se vejít bojíš?
Přestaň být nesmělý, je přece pondělí.